

พระราชกฤษฎีกา

คำบ่วยการ คำพาหนะเดินทาง คำเช่าที่พัก และคำตอบแทนอย่างอื่น
ของผู้พิพากษาสมทบ ศาลแรงงาน
พ.ศ. ๒๕๓๒

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๒ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๒
เป็นปีที่ ๔๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราช
โองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยคำบ่วยการ
คำพาหนะเดินทาง คำเช่าที่พัก และคำตอบแทนอย่างอื่นของผู้พิพากษา
สมทบ ศาลแรงงาน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราช
อาณาจักรไทย และมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแรงงาน

และวิธีพิจารณาคดีแรงงาน พ.ศ. ๒๕๒๒ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาค่าบวชการ ค่าพาหนะเดินทาง ค่าเช่าที่พัก และค่าตอบแทนอย่างอื่นของผู้พิพากษาสมทบ ศาลแรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๒”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชกฤษฎีกาค่าบวชการ ค่าพาหนะเดินทาง ค่าเช่าที่พัก และค่าตอบแทนอย่างอื่นของผู้พิพากษาสมทบ ศาลแรงงาน พ.ศ. ๒๕๒๒

มาตรา ๔ ผู้พิพากษาสมทบ ศาลแรงงานให้ได้รับค่าบวชการสำหรับวันที่ปฏิบัติการ วันละ ๕๐๐ บาท

มาตรา ๕ ในกรณีที่ผู้พิพากษาสมทบ ศาลแรงงานต้องเดินทางไปปฏิบัติหน้าที่นอกจังหวัดอันเป็นที่ตั้งศาลแรงงานที่ประจำอยู่ ให้ได้รับค่าบวชการตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๔ กับค่าพาหนะเดินทาง ค่าเช่าที่พัก และค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทาง ในอัตราเท่ากับผู้พิพากษาศาลแรงงานในศาลแรงงานที่ผู้พิพากษาสมทบนั้นประจำอยู่

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอกชาติชาย ชุณหะวัณ

นายกรัฐมนตรี

เล่ม ๑๐๖ ตอนที่ ๒๒๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๑ ธันวาคม ๒๕๓๒

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เนื่องจาก ค่าบริการของผู้พิพากษาสมทบ ศาลแรงงาน ตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา ค่าบริการ ค่าพาหนะเดินทาง ค่าเช่าที่พัก และค่าตอบแทนอย่างอื่นของผู้พิพากษาสมทบ ศาลแรงงาน พ.ศ. ๒๕๒๒ ได้กำหนดมาเป็นเวลานาน ไม่เหมาะสมกับ สถานภาพของตำแหน่งและภาวะค่าครองชีพในปัจจุบัน สมควรปรับปรุงพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวเสียใหม่ เพื่อกำหนดค่าบริการของผู้พิพากษาสมทบให้เหมาะสม จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้